

Repertoriumnummer 2018/ 6698
Datum van uitspraak 20/06/2018
Rolnummer 17/3717/A

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

zevende kamer

De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie – en jeugdrechtbank, **zevende kamer**, rechtsprekend zoals in kortgeding, heeft de hiernavolgende beschikking verleend:

In de zaak **17/3717/A**

De heer [REDACTED] van Belgische nationaliteit, geboren te Brugge op [REDACTED]
en

de heer [REDACTED] van Bengalese nationaliteit, geboren te Satkhira (Bangladesh) op [REDACTED]
[REDACTED]

samenwonende te 8200 Sint-Andries, [REDACTED]

- eisers -

hebbende als raadsman meester Johannes BAELDE, advocaat met kantoor
te 8200 Sint-Andries, Gistelse Steenweg 229/1, en meester Jean Marie DE MEESTER, advocaat met
kantoor te 8020 Oostkamp, Stationsstraat 212;

tegen

De ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brugge,
met kantoren gevestigd in het Huis van de Bruggelijng, Frank van Ackerpromande 2 te 8000 Brugge,

- verweerder -

die niet verschenen is, noch iemand voor hem.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en overeenkomstig artikel *748bis*
Gerechtelijk Wetboek onder meer van:

- de dagvaarding regelmatig betekend op 13 december 2017,
- de conclusie neergelegd ter griffie door eisers op 2 februari 2018,
- de beschikking van 6 april 2018 tot heropening van de debatten,
- de conclusie na heropening van de debatten neergelegd ter griffie door eisers op 27 april 2018,
- het dossier met de bewijsstukken van eisende partijen,
- het administratief dossier van het Openbaar Ministerie.

Bij beschikking van 6 april 2018 werden de debatten heropend:

- teneinde eisers toe te laten de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, het document van vluchteling van de heer ██████████ dan wel het bewijs dat de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid geen beroep heeft aangetekend neer te leggen,
- teneinde partijen toe te laten standpunt in te nemen over het gevolg van deze erkenning als vluchteling van de heer ██████████ voor onderhavige verhaalprocedure.

De verschenen partijen werden gehoord in raadkamer op de zittingen van 7 februari 2018 en van 2 mei 2018. De zaak werd op de zitting van 6 juni 2018 in beraad genomen. Verweerder is op geen enkele zitting verschenen, noch iemand voor hem zodat eisers ter zitting van 7 februari 2018 een vonnis bij verstek hebben gevorderd.

GEGEVENS EN VOORWERP VAN DE VORDERING

Op 16 juni 2017 hebben eisers voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brugge een verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd. Zij verklaarden samen te wonen te 8200 Brugge, Herstvelde-West 8.

Er werd een politieel onderzoek gevoerd dat resulteerde in een proces-verbaal van de lokale politie Brugge met nummer 012259/17 van 14 juli 2017.

Onder meer gelet op het ongunstige advies van de procureur des Konings te Brugge van 7 november 2017, weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand bij beslissing van 14 november 2017 om de verklaring van wettelijke samenwoning van eisers te registreren.

Bij dagvaarding van 13 december 2017 tekenen eisers verhaal aan tegen deze beslissing. Zij vorderen:

- te zeggen voor recht dat het besluit tot weigering van registratie van de aanvraag tot wettelijke samenwoning zoals genomen op 14 november 2017 laattijdig, minstens ongegrond is en bijgevolg de opheffing van deze beslissing te bevelen,
- te zeggen voor recht dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brugge gehouden is om de verklaring van wettelijke samenwoning te registreren op hun eerste verzoek,
- verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1.440 euro.

Het verhaal van eisers werd tijdig en regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

BEOORDELING

1. INGEROEPEN LAATTIJDIGHEID VAN DE WEIGERINGSBESLISSING

Eisers stellen dat de weigeringsbeslissing van 14 november 2017 laattijdig is nu de verklaring van wettelijke samenwoning van eisers dateert van 16 juni 2017 en zij geen schrijven ontvingen van de ambtenaar van de burgerlijke stand waarin werd vermeld dat de beslissing werd uitgesteld voor een aanvullende periode van drie maanden zodat volgens eiseres uiterlijk op 16 augustus 2017 door de ambtenaar van de burgerlijke stand een beslissing diende te worden genomen en ter kennis diende te worden gebracht aan eisers.

Artikel 1476^{quater}, tweede lid Burgerlijk Wetboek bepaalt dat indien er een ernstig vermoeden bestaat dat de afgelegde verklaring van wettelijke samenwoning een schijn-wettelijke samenwoning betreft, de ambtenaar van de burgerlijke stand, na ontvangst van de verklaring, de melding ervan in het bevolkingsregister zelf kan uitstellen gedurende ten hoogste twee maanden vanaf de afgifte van het ontvangstbewijs voor verder onderzoek en om gebeurlijk het – facultatieve – advies in te winnen van de procureur des Konings. De procureur des Konings – aan wie het gebeurlijke advies werd gevraagd – kan deze (onderzoeks)termijn nogmaals verlengen met drie maanden. De belanghebbende partijen dienen van deze gebeurlijke bijkomende verlenging door de procureur des Konings in kennis te worden gesteld.

De wet voorziet niet in een kennisgeving van het eerste uitstel van registratie gedurende twee maanden door de ambtenaar van de burgerlijke stand, noch in een sanctie bij de niet-kennisgeving van de verlenging van het uitstel door de procureur des Konings.

Ingevolge artikel 1476^{quater}, derde lid Burgerlijk Wetboek dient de ambtenaar van de burgerlijke stand die geen definitieve beslissing heeft genomen binnen de in het tweede lid bepaalde termijn, dit is binnen een termijn van hoogstens vijf maanden vanaf de afgifte van het in artikel 1476 §1 Burgerlijk Wetboek bedoelde ontvangstbewijs, onverwijld melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister.

In casu heeft verweerder een definitieve beslissing genomen binnen de voornoemde termijn van 5 maanden vanaf 16 juni 2017, vermits de weigeringsbeslissing dateert van 14 november 2017. De weigeringsbeslissing is dan ook tijdig.

2. TEN GRONDE

Overeenkomstig artikel 1476^{quater} Burgerlijk Wetboek moet de ambtenaar van de burgerlijke stand preventief weigeren om melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister wanneer hij vaststelt dat de verklaring betrekking heeft op een in de artikelen 1476bis en 1476ter Burgerlijk Wetboek bedoelde situatie. In artikel 1476bis Burgerlijk Wetboek wordt hiermee de schijn-wettelijke samenwoning bedoeld.

Artikel 1476bis Burgerlijk Wetboek bepaalt: *“Er is geen wettelijke samenwoning wanneer, ondanks de geuite wil van beide partijen om wettelijk samen te wonen, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van beide partijen kennelijk enkel gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van wettelijk samenwonende”.*

Daaruit volgt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand enkel kan – en moet – weigeren om melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning in het bevolkingsregister ingeval de bedoeling van de kandidaat-wettelijk samenwonenden of van één van hen kennelijk, d.w.z. manifest, enkel is om door het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning een verblijfsrechtelijk voordeel in België te verkrijgen.

De appreciatiebevoegdheid van de familierechtbank die dient te oordelen over het verhaal dat overeenkomstig artikel 1476^{quater} Burgerlijk Wetboek wordt aangetekend tegen een weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om een verklaring van wettelijke samenwoning te registreren, is niet beperkt tot een marginale toetsing.

Door deze geschillen te laten beslechten door de hoven en rechtbanken, belast met de bescherming van subjectieve rechten, heeft de wetgever aangegeven dat de rechterlijke controle op de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand niet beperkt is tot een eenvoudige administratieve controle van de wettelijkheid van deze beslissing analoog aan de controle die de Raad van State uitoefent op administratieve beslissingen (zie ook : Brussel, 13 januari 2005, E.J., 2005, 162, J.T., 2005, 327, met noot, en NjW, 2005, 593, met noot G. VERSCHULDEN).

De rechtbank dient de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand niet uitsluitend te beoordelen in functie van de gegevens zoals die op het ogenblik van de weigering voor de ambtenaar van de burgerlijke stand werden voorgebracht (*in casu* op 14 november 2017), maar kan en moet ook rekening houden met de hem op regelmatige wijze voorgelegde gegevens die dateren van na deze weigeringsbeslissing of die pas na deze weigeringsbeslissing bekend werden of zijn komen vast te staan (vgl. Cass. 13 april 2007, T. Fam. 2007, 172).

De weigeringsbeslissing van verweerder om de verklaring van wettelijke samenwoning te registreren is gemotiveerd op basis van artikel 1476*bis* Burgerlijk Wetboek, met name op de kwalificatie van de voorgenomen wettelijke samenwoning als schijn-wettelijke samenwoning.

Uit de formulering in artikel 1476*bis* Burgerlijk Wetboek van wat als een schijn-wettelijke samenwoning dient te worden beschouwd, blijkt dat minstens één van de aanstaande echtgenoten een verblijfsrechtelijk voordeel moet kunnen bekomen ingevolge de voorgenomen wettelijke samenwoning. Hieruit volgt dat indien geen van beide kandidaat wettelijk samenwonenden een verblijfsrechtelijk voordeel kan bekomen ingevolge de wettelijke samenwoning, de registratie van de wettelijke samenwoning niet kan geweigerd worden op grond van artikel 1476*bis* Burgerlijk Wetboek.

Op 9 mei 2018 legden eisers het attest dat op 2 mei 2018 werd afgeleverd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neer waaruit blijkt dat aan de heer ██████████ op definitieve wijze de hoedanigheid van vluchteling werd toegekend.

Het verblijfsrechtelijk voordeel dat de heer ██████████ aanvankelijk mogelijks had kunnen bekomen door een wettelijke samenwoning, is door het verwerven van de vluchtelingenstatus verdwenen.

Nu uit alle feiten die de rechtbank op heden bekend zijn blijkt dat de - mogelijks aanvankelijk nog aanwezige - vrees voor een schijn-wettelijke samenwoning thans niet meer voorhanden is, is er inderdaad geen reden meer om de registratie van de wettelijke samenwoning op die grond te weigeren.

De andere in de weigeringsbeslissing opgeworpen elementen moeten niet verder onderzocht worden door de rechtbank nu dit in onderhavig geschil niet tot een andere beslissing kan leiden.

Het verhaal tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand te om de verklaring van wettelijke samenwoning te registreren, is gegrond.

3. GERECHTSKOSTEN

Eisers vragen om verweerder te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Nu wordt geoordeeld dat de aanvankelijke weigeringsbeslissing van verweerder die werd genomen na het advies van het openbaar ministerie te hebben ingewonnen en nadat een politieel onderzoek werd uitgevoerd geen gevolgen kan hebben en de verklaring van wettelijke samenwoning van eisers kan worden geregistreerd en dit op grond van feiten en elementen van ná het betwiste

weigeringsbesluit waarmee de ambtenaar van de burgerlijke stand op het ogenblik van zijn beslissing nog geen rekening kon houden, is de ambtenaar van de burgerlijke stand niet te beschouwen als de volledig in het ongelijk gestelde partij in de zin van artikel 1017, eerste lid Gerechtelijk Wetboek.

Met toepassing van artikel 1017, vierde lid Gerechtelijk Wetboek wordt de ambtenaar van de burgerlijke stand veroordeeld tot de helft van de dagvaardingskosten en wordt gezegd dat hij geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

OM DEZE REDENEN,

De familie- en jeugdrechtbank, zevende kamer,

Gelet op artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Rechtsprekend zoals in kort geding bij toepassing van artikel 1253ter/4, §2 Gerechtelijk Wetboek, bij verstek van verweerder en in eerste aanleg na advies van het Openbaar Ministerie.

Verklaart het verhaal van eisers ontvankelijk en in hiernavolgende mate gegrond onder afwijzing van het anders- en/of meergevorderde:

Zegt dat de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Brugge van 14 november 2017 onterecht is en geen gevolgen kan hebben.

Zegt dat melding dient gemaakt te worden in het bevolkingsregister van de verklaring van wettelijke samenwoning die de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] hebben afgelegd en dit ten ten vroegste binnen 14 dagen na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis voor zover eisers volharden in hun voornemen om wettelijk samen te wonen en op het eerste verzoek daartoe van eisers.

Veroordeelt verweerder tot de helft van de gerechtskosten, in hoofde van eisers begroot op dagvaardingskosten ten bedrage van 295,84 euro en zegt dat geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

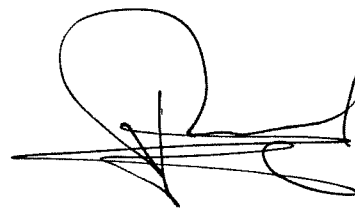
Aldus gewezen en uitgesproken in de buitengewone openbare terechtzitting van de **rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, zevende kamer**, in het gerechtsgebouw te Brugge op **twintig juni tweeduizend achttien**.

Aanwezig zijn:

An Bekkers, rechter,
Sasha Vandecasteele, griffier

SASHA VANDECASTEELE

AN BEKKERS